

Sterk 'is de liefde als zij de vuurdoop van de smart heeft doorstaan.

VROOM AANDENKEN AAN DE ZIEL VAN

MEVROUW

MARIA, IRMA ROELANDT

weduwe van de Heer

ACHIEL DE SCHRIJVER

geboren te St.-Maria-Lierde, op 21 december 1904 en godvruchtig overleden in de St. Franciscus-kliniek te Brakel, op 30 april 1978, gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken en de Pauselijke zegen.

**De families ROELANDT, DE SCHRIJVER,
VAN NIEUWENHOVE en VAN DEN DOOREN,**

danken U van harte voor uw blijken van christelijke deelneming in hun rouw.

« Laat deze kleine kinderen tot Mij komen... want wie één van hen opneemt neemt Mij op »... is het deze liefdeboodschap van de Heer geweest die haar heeft aangezet, in de volle bloei van haar leven een steun te willen zijn voor een jonge weduwnaar en zijn moedermissende kinderen ? Wat wij wel weten is dat zij met de volle inzet van zichzelf een steun werd voor hem en een moeder voor zijn kleintjes.

Wanneer dan heel onverwacht de niemand sparende dood ook de vader uit zijn schoon gezin wegnam heeft zij, zonder geklaag of gemor, zich tenvolle toevertrouwd aan de Goddelijke Voorzienigheid ...« Ons Heer slaat niet of Hij zalft... » en met tact en fijngevoeligheid de verdere opvoeding zijner kinderen op zich genomen en ze aangespoord te blijven bidden voor hun ouders in de menigvuldige H. Missen die zij voor hen liet opdragen.

Beste kinderen, het heeft mij zulke deugd gedaan als Ik U samen rond mijn ziekbed zag in dat voor mij ongewone kamertje van het hospitaal. Blijft de zusters en de verpleegsters dankbaar voor wat zij ook voor mij hebben gedaan en vergeet ook Mij niet als Gij in de Zondagmis of persoonlijk een dankbaar gebed tot de Heer richt, samen met gans de familie, waarvoor Ik hen ook blijvend dankbaar zal zijn bij de Heer. Blijft intussen een voorbeeld voor Uw kindertjes die ik toch zo gaarne zag.

Beste Moeder, dat waart Gij in alle omstandigheden voor ons. Steeds stondt Gij gereed om ons meelevend en begrijpend op te vangen. Nu, meer dan ooit beseffen wij hoe Gij U voor ons altijd volledig hebt ingezet en welke steun Gij waart voor ons Vader. Alles deed Gij in stilte ter ere Gods en tot ons welzijn. Mocht Gij nu reeds, samen met onze afgestorven ouders, Uw eerste Moederkenskandag in de hemel hebben gevierd. Dat hopen wij en daarvoor zullen wij blijven bidden : « Ten paradijze geleiden haar de engelen... ».